

Mirvarid Dilbazi (1912–2002)

Niyə gəlmədin

Badam çiçəklədi, niyə gəlmədin?
Qəm məni təklədi, niyə gəlmədin?

Bağda alçaların töküldü gülü,
Bənövşə köç etdi boynu bükülü.
Çağladı, qurudu gözümlün seli.
Dərd məni yüklədi, niyə dəlmədin?

Səninlə keçirdim sənsiz illəri,
Ağartdım həsrətlə qara telləri.
Könlüm kamanlı hicran yelləri
Qəm üstə köklədi, niyə gəlmədi?

[Mirvarid Dilbazi]

Warum kamst du nicht?

Der Mandelbaum blühte, warum kamst du nicht?
Vor Gram bin ich einsam, warum kamst du nicht?

Des Zwetschenbaums Blüten, sie fielen schon ab.
Die Veilchen verblühten, sie sind schon im Grab.
Die Flut meiner Augen floß und trocknete.
Der Kummer bedrückt mich, warum kamst du nicht?

Ich lebt ohne dich, doch mit dir soviel Jahr'.
In Jahren der Tennung ward grau nun mein Haar.
Vom trennenden Winde mein Herzgeiger war
Auf Weh nur gestimmt, ach, warum kamst du nicht?

Buludlar ağladı mən ağlayanda,
Sel, selə qarışdı, ay mehribanım!
Axtardım, tapmadım səni heç yanda
Yolun hara düşdü, şahım, sultanım?!

Bilmədin gözləri yolda qalan var,
Səndən könlü küsən, incik olan var.
Məhəbbət mülkündə yənə talan var,
Əksilmir başımdan çənim, dumanım!

Vaxtsız xəzan olan bir güldəstəyəm,
Səfər yaxınlaşır, mən yol üstəyəm.
Sənsiz elə qərib, elə xəstəyəm,
Daha sağalmağa gəlmir gümanım!

Alle Wolken haben, ach, geweint mit mir.
Flut mit Flut gemischt nun, du mein Herzensmann.
Hab dich nicht gefunden, wo ich sucht nach dir.
Wohin ging dein Weg, du, mein Schah, mein Sultan?

Wußtest nicht, daß eine ausspäht, wo du bist,
Daß ihr Herz beleidigt, gekränkt von dir ist,
Daß das Liebesland bald geplündert nun ist.
Und es weicht der Stirne nicht der Nebelbann.

Wie ein Blumenstrauß zu früh verblüht bin ich.
Nahe ist die Reise, auf dem Weg bin ich.
Eine kranke Fremde bin ich ohne dich.
Ohne Hoffnung bin ich, daß ich heilen kann.